

Fővárosi Ítéltábla

6.Pf.20.514/2021/6.

A Fővárosi Ítéltábla dr. Szabó Antal ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek, dr. Szécsei Judit ügyvéd (ügyvéd címe) és dr. Békefi László ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt I.r. alperes (I.r. alperes címe) I. rendű, II.r. alperes (II.r. alperes címe) II. rendű és III.r. alperes (I.r. alperes címe) III. rendű alperesek ellen szerződések érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. február 24. napján meghozott 31.P.20.810/2020/26/II. számú ítélete ellen az I-III. rendű alperesek által 29. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Mellőzi az alpereseket a felperes javára elsőfokú perköltség és a Magyar Állam javára kereseti illeték megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezéseket, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 1.470.000 (egymillió-négyszázhetvenezer) forint + áfa összegű együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint kereseti és 2.080.000 (kétfmillió-nyolevanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes mint eladó, az I. rendű alperes mint vevő és a III. rendű alperes mint haszonélvezeti jogszerző 2015. február 4-én adásvételi szerződést kötöttek, amellyel a felperes eladta a település1 ... hrsz. alatt nyilvántartott lakást és a társasházi közös tulajdonból hozzátartozó 88/10.000 eszmei tulajdoni hányadot (a továbbiakban: ingatlan). A felek a szerződésben az ingatlan vételárát 13.000.000 forintban határozták meg. Az ingatlan az adásvételi szerződés megkötése után is a felperes birtokában maradt.

[2] Az I. és a III. rendű alperesek 2016. február 15-én kelt adásvételi szerződéssel eladták a II. rendű alperesnek az ingatlant 13.000.000 forint vételárért. Az illetékes földhivatal az adásvételi szerződés alapján bejegyezte a II. rendű alperes tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba.

[3] A II. rendű alperes ügyvezetője 2017. szeptember 29-én meghatalmazást adott a felperesnek arra, hogy bérbe adja az ingatlant, arra vonatkozó bérleti szerződést írjon alá.

[4] A II. rendű alperes ügyvezetője 2019. január 10-én a következő szövegű SMS üzenetet küldte a felperesnek: „Mindent értek, de tanúl és apukád közötti elszámoláshoz semmi közöm, én fedezetként vettem a lakást ennyiért, lényegesen több a tartozás, ezért nem fogom a lakást kiengedni a kezemből, ha kell, hatósággal fogok a lakásba bejutni.”

[5] A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy a közte, valamint az I. és a III. rendű alperesek között, továbbá az I. és a III. rendű alperesek, valamint a II. rendű alperes között létrejött, az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló adásvételi szerződések érvénytelenek.

[6] Az érvénytelenség jogkövetkezményét akként kérte levonni, hogy a bíróság állítsa helyre az eredeti állapotot, rendelje el a II. rendű alperes tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartásból való törlését, és a felperes tulajdonjogának visszajegyzését.

[7] Hivatkozott arra, hogy a közte, valamint az I. és a III. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközik, mert a vevők nem fizették meg neki a vételárat. Álláspontja szerint a II. rendű alperes 2019. január 10-én küldött SMS üzenete is azt támasztja alá, hogy nem történt meg a vételár megfizetése, mert az üzenet arra utal, hogy a II. rendű alperes fedezetként vette meg az ingatlant.

[8] Az I. és a III. rendű alperesek, valamint a II. rendű alperes között létrejött adásvételi szerződés érvénytelenségének okaként azt jelölte meg, mivel az I. és a III. rendű alperesek nem szereztek tulajdonjogot az ingatlanon, ezért azt nem is ruházhatták át a II. rendű alperesre.

[9] Kifejtette, hogy a II. rendű alperes nem minősül jóhiszemű jogszerzőnek, mert tudott arról, hogy az ingatlant a felperes lakja, és hogy az első adásvételi szerződést követelés biztosítása céljából kötötték.

[10] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben marasztalására irányult.

[11] Az I. és a III. rendű alperesek a védekezésükben azt állították, hogy megfizették az ingatlan vételárát a felperesnek. Kiemelték, hogy ezt a felperes a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt adásvételi szerződésben elismerte, és az okirattal szemben a perben nem tudta bizonyítani ennek az ellenkezőjét.

[12] Vitatták, hogy követelés biztosítása céljából kötöttek volna adásvételi szerződést a felperessel. Okfejtésük szerint nem róható a terhükre, ha a felperes az édesapja, személyi megtevesztése okán abban bízott, hogy később visszakapja az ingatlan tulajdonjogát.

[13] A II. rendű alperes hivatkozott arra, hogy jóhiszeműen szerezte meg az ingatlan tulajdonjogát, és a felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 5:187. §-ában megszabott hároméves jogvesztő határidő után terjesztett elő vele szemben törlési keresetet.

[14] Előadta, hogy a felperes kérésére engedte meg azt, hogy az ingatlanban lakjon, az ingatlant a felperes 2019 júniusában adta birtokba.

[15] Érvelése szerint a felperes által hivatkozott SMS üzenet a szöveggörnyezetéből kiragadott részlet, az nem a perbeli, hanem egy másik ingatlanra vonatkozik. Az volt az álláspontja, hogy a perfelvétel lezárása után a felperes nem is hivatkozhatott volna bizonyítékként az SMS szövegére.

[16] Az elsőfokú bíróság az ítéletével megállapította, hogy a település 1 ... hrsz. alatt nyilvántartott lakásra és a társasházi közös tulajdonból hozzátartozó 88/10.000 eszmei hányadrészre a felperes mint eladó és az I. és a III. rendű alperesek mint vevők között 2015. február 4. napján megkötött adásvételi szerződés, továbbá az I. és a III. rendű alperesek mint eladók és a II. rendű alperes mint vevő között ugyanezen lakásra és eszmei tulajdoni hányadra 2016. február 15. napján kötött adásvételi szerződés érvénytelen.

[17] Elrendelte az illetékes földhivatal megkeresését aziránt, hogy a II. rendű alperes ingatlanra vonatkozóan bejegyzett tulajdonjogát törölje az ingatlan-nyilvántartásból, és a felperes tulajdonjogát eredeti állapot helyreállítása címén jegyezze vissza, az I. és a III. rendű alperesek mint köztes jogszerzők visszajegyzése, majd törlése nélkül.

[18] Kötelezte az I. és a III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 775.000 forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 750.000 forint eljárási illetéket.

[19] Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 775.000 forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 750.000 forint eljárási illetéket.

[20] Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes mint eladó, valamint az I. és a III. rendű alperesek között a Ptk. 6:215. § (2) bekezdésében körülírt ingatlan adásvételi szerződés jött létre.

[21] A felperes következetesnek ítélt előadása és tanú tanú vallomása alapján tényként állapította meg, hogy az I. és a III. rendű alperesek nem fizették meg a felperesnek az ingatlan vételárát. Álláspontja szerint ezt támasztja alá az is, hogy a III. rendű alperes a perben ellentmondásos, önmagának is ellentmondó nyilatkozatokat tett a vételár megfizetésének módjára és egyéb körülményeire vonatkozóan. Kifejtette, hogy a vételár meg nem fizetése a társadalom általános értékítélete szerint tisztességtelen és elfogadhatatlan, a szerződés a jogügylet tartalmánál, az általa elérni kívánt cél miatt, az elért joghatásnál fogva a társadalmi közfelfogással nyilvánvalóan szemben áll és a jóerkölcs szabályaiba ütközik, ezért a Ptk. 6:96. §-a alapján semmis.

[22] A felperes következetesnek ítélt előadásai, a II. rendű alperes ügyvezetőjének arra vonatkozó nyilatkozata, hogy több millió forint kölcsönt adott a felperes édesapjának, valamint az általa a felperesnek küldött SMS üzenet szövege alapján az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a II. rendű alperesnek nyilvánvalóan tudomása kellett legyen az ingatlan fedezeti jellegéről. Ebből azt a további jogi következtetést vonta le, hogy a II. rendű alperes nem tekinthető jóhiszemű jogszerzőnek, ezért nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy a felperes elmulasztotta a törlési kereset megindítására rendelkezésére álló három éves jogvesztő határidőt, és a II. rendű alperes tulajdonjoga törölhető az ingatlan-nyilvántartásból.

[23] Okfejtése szerint a jóerkölcsbe ütköző, és emiatt érvénytelen adásvételi szerződéssel az I. rendű alperes nem szerezhette tulajdonjogot, a III. rendű alperes pedig haszonélvezeti jogot az ingatlanon, ezért jogaikat nem ruházhatták át a II. rendű alperesre.

[24] Az ítélet ellen, annak megváltoztatása, a kereset elutasítása, valamint a felperes első- és másodfokú perköltségben marasztalása iránt az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

[25] Fellebbezésükben sérelmezték az elsőfokú bíróságnak azt a ténymegállapítását, hogy az I. és a III. rendű alperesek nem fizették meg az ingatlan vételárát a felperesnek, és hogy a szerződés megkötésére kölcsön biztosítása céljából került sor. Hangsúlyozták, hogy a felperes következetes előadása nem bizonyíték, hanem bizonyításra szoruló tényállítás. Kiemelték, hogy a teljes bizonyító erejű okiratba foglalt adásvételi szerződésekben tett elismerő nyilatkozatával szemben a felperes semmilyen módon nem bizonyította, hogy nem került sor a vételár megfizetésére.

[26] Előadták, hogy a II. rendű alperes nem tudott, és nem is kellett tudnia a felperes, valamint az I. és a III. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés megkötésének a körülményeiről, tanú tanú vallomása pedig legfeljebb annak bizonyítására alkalmas, hogy a felperes és az édesapja évekkal a szerződés megkötése után ugyanazt állították a szerződés fedezeti jellegéről a tanúnak, amit a felperes a perben állít. Előadták azt is, hogy a II. rendű alperes ügyvezetője 2016 februárja előtt nem ismerte az I. és a III. rendű alpereseket, és a felperest is csak 2018-ban ismerte meg.

[27] Rámutattak, hogy a felperes által hivatkozott SMS üzenet semmilyen utalást nem tartalmaz arra, hogy a II. rendű alperes ügyvezetője mikor keletkezett, milyen tartozás, milyen fedezetül vette meg az ingatlant, ezért abból nem vonható le következtetés arra, hogy a II. rendű alperes ügyvezetője mit tudhatott a felperes, valamint az I. és a III. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés megkötésének a körülményeiről.

[28] Fenntartották azt az álláspontjukat, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 220. § (1) bekezdése alapján a perfelvétel lezárása után a felperes már nem hivatkozhatott volna bizonyítékként az SMS szövegére, ezért azt az elsőfokú bíróság a Pp. 220. § (7) bekezdésébe ütköző módon vette figyelembe.

[29] Hivatkoztak arra, hogy a vételár megfizetésének esetleges elmaradása nem eredményezi az adásvételi szerződés jóerkölcsbe ütközését, az szerződésszegésnek minősül, a szerződésbe foglalt jogok gyakorlása viszont nem az érvényesség körébe tartozó kérdés. Kifejtették, hogy a jóerkölcsbe ütközés megítélése szempontjából nem a szerződő fél érdeksérelmének, hanem az általános társadalmi megítélésnek van jelentősége. Utaltak arra, hogy a felperest illeti a vételár követelésének joga abban az esetben, ha a vevők nem fizették meg a vételárát. Az volt az álláspontjuk, hogy egyik adásvételi szerződés tartalma sem ütközik jóerkölcsbe, és nem szenved más olyan hibában sem, amely miatt a II. rendű alperes tulajdonjoga törlésre kerülhetne az ingatlan nyilvántartásból.

[30] Okfejtésük szerint az I. és a III. rendű alperesek, valamint a II. rendű alperes között létrejött adásvételi szerződést nem tenné érvénytelenné, ha semmis lenne a felperes, valamint az I. és a III. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés.

[31] Fenntartották azt a védekezésüket, hogy a II. rendű alperes jóhiszeműen, ellenérték fejében szerezte meg az ingatlan tulajdonjogát, ezért a felperes csak a Ptk. 5:187. §-ában megszabott három éves jogvesztő határidőn belül indíthatott volna keresetet a II. rendű alperes tulajdonjogának törlése iránt. Hangsúlyozták, hogy a II. rendű alperes nem tudott és nem is kellett tudnia a felperes, valamint az I. és a III. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés megkötésének a körülményeiről, és a felperes magatartásából sem következethetett arra, hogy ne tekintené érvényesnek a tulajdonszerzését. Álláspontjuk szerint a per eldöntése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a II. rendű alperes ügyvezetője 2014-ben milyen kölcsönt adott a felperes édesapjának.

[32] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperesek másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta, az ítélet helyes indokai alapján.

[33] Érvelése szerint az adásvételi szerződések célja az volt, hogy az alperesek a megtévesztésével, ellenérték nélkül, jogellenesen szerezzék meg az ingatlan tulajdonjogát, azt a látszatot keltve, hogy megfizették a vételárat. Előadta, hogy az első adásvételi szerződés alacsonyabb vételárat tartalmazott, mint amennyiért megvásárolta az ingatlant, az I. rendű alperes okiratokkal igazolt jövedelme pedig nem volt elegendő a szerződésben kikötött vételár megfizetéséhez. A szerződéskötéskor az I. és a III. rendű alpereseknek fel kellett ismernie, hogy a vételár irreálisan alacsony.

[34] Kiemelte, hogy az adásvételi szerződés megkötése előtt nem tárgyalt az I. és a III. rendű alperesekkel a szerződés lényeges tartalmi elemeiről és egyéb feltételeiről. Változatlanul az volt a véleménye, hogy a vételár meg nem fizetése annak a látszatnak a keltésével, mintha teljesítették volna a vételárat, rosszhiszemű és jóerkölcsbe ütköző magatartás.

[35] Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt fellebbezés hiányában első fokon jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelemben bírálta felül az elsőfokú ítéletet [Pp. 358. § (5) bekezdés].

[36] Az alperesek fellebbezése alapos.

[37] Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita eldöntése szempontjából jelentős tényeket helyesen állapította meg, a tényállásból levont jogi következtetéseivel, érdemi döntésével és a döntés ítéletben kifejtett indokaival azonban a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet, az alábbiak szerint.

[38] A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a Pp. 342. § (1) bekezdése értelmében az érdemi döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, az ellenkérelmen és a beszámítási kérelmen; a Pp. 342. § (3) bekezdése szerint törvény eltérő rendelkezése hiányában az érdemi döntés nem terjedhet ki olyan jogra, amelyet a fél a perben nem állított.

[39] A fenti törvényi rendelkezéseknek az alapján a bíróság kereseti kérelemhez kötöttsége nem csak magának a kereseti kérelemnek a tartalmára terjed ki, hanem annak jogcímére és ténybeli alapjára is. Ezért a bíróság – törvény eltérő rendelkezése nélkül – nem hozhat olyan döntést, amelynek a meghozatalát a peres felek sem kereseti kérelemben (vizontkereseti kérelemben), sem ellenkérelemben, sem beszámítási kérelemben nem kérték, a kérelmeket nem teljesítheti a fél által megjelölt jogcímtől és tényektől eltérő jogcímen, illetve tények alapján.

[40] A felperes perbeli jogállítása az volt, hogy a közte, valamint az I. és a III. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés annak jóerkölcsbe ütközése miatt semmis, jogállítását pedig arra a tényre alapította, hogy az I. és a III. rendű alperesek nem fizették meg neki a vételárat. Ezért a perben elsődlegesen azt kellett megítélni, hogy a vételár megfizetésének az elmaradása jóerkölcsbe ütközővé teszi-e az adásvételi szerződést.

[41] A szerződés érvénytelenségét kizárólag olyan körülmény eredményezheti, amely már a szerződés megkötésének időpontjában is fennállt. A szerződésen alapuló teljesítési kötelezettség nem állhat be a szerződés megkötése előtt, ezért a szerződéskötés időben akkor is megelőzi a teljesítést, ha a kötelezett nyomban a szerződés megkötése után köteles teljesíteni. A teljesítés elmaradása vagy fogyatékosága szerződésszegésnek minősül, amihez azonban a Ptk. jogkövetkezményként nem a szerződés érvénytelenségét fűzi, hanem más jogkövetkezményeket állapít meg, a szerződésszegés nem hat ki a szerződés érvényességére, közömbös az érvényesség szempontjából.

[42] A Ptk. Hatodik könyv VI. címének XVIII. fejezetében, a 3. „A célzott joghatás hibája” cím alatt a 6:96. §-ában rendelkezik úgy, hogy semmis az a szerződés, amely nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik. Ezen semmisségi okot szabályozó törvényi rendelkezés Ptk. rendszerén belüli elhelyezéséből az a következtetés vonható le, hogy a szerződés semmisségét nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközés jogcímén csak a szerződéssel elérni kívánt joghatás jóerkölcsbe ütközése válthatja ki, a felek szerződéskötéskor tanúsított magatartása, valamint a teljesítés elmaradása vagy fogyatékosága viszont nem.

[43] Az alperesek a fellebbezésükben megalapozottan hivatkoztak arra, hogy a vételár megfizetésének az esetleges elmaradása nem teszi jóerkölcsbe ütközővé és ebből az okból semmissé az adásvételi szerződést. Ezért a perben nem volt ügydöntő jelentősége annak, hogy az I. és a III. rendű alperesek megfizették-e az ingatlan vételárát a felperesnek, a

keresete az általa megjelölt jogcímen és tények alapján akkor sem lenne teljesíthető, ha valóban bizonyulna a vételár teljesítésének az elmaradása, mert annak nem jogkövetkezménye a szerződés érvénytelensége.

[44] Mivel a felperes, valamint az I. és a III. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés érvénytelensége a keresetben állított okból nem volt megállapítható, nem volt ügydöntő jelentősége annak sem, hogy a II. rendű alperes jóhiszeműen szerezte-e meg az ingatlan tulajdonjogát, és ehhez képest a felperes határidőben indított-e törlési keresetet vele szemben. A felperes, az I. és a III. rendű alperesek között létrejött adásvételi szerződés érvényességére figyelemmel ugyanis akkor sem rendelhető el a II. rendű alperes tulajdonjogának a törlése az ingatlan-nyilvántartásból, ha vele szemben a felperes határidőn belül terjesztette elő a törlési keresetét.

[45] A Fővárosi Ítéltábla a fent kifejtettekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének az indokolásából mellőzi a vételár meg nem fizetésével, a II. rendű alperes rosszhiszeműségével kapcsolatos ténymegállapításokat és jogi okfejtést, mert azok a per eldöntése szempontjából közömbös tényekre, illetve körülményekre vonatkoznak.

[46] A felperes – bár az adásvételi szerződések érvénytelenségét nem erre alapította – a perben utalt arra, hogy a szerződések célja kölcsönkövetelés biztosítása volt.

[47] A Ptk. 6:99. §-a értelmében semmis az a kikötés, amelyben fogyasztó követelés biztosítása céljából tulajdonjog, más jog vagy követelés átruházására, vagy vételi jog alapítására vállal kötelezettséget.

[48] A Ptk. 6:99. §-a tehát önálló semmisségi okként határozza meg, ha a szerződéses kikötés követelés biztosítása céljából irányul tulajdonjog átruházására. A bíróságnak a nyilvánvaló semmisségi okot hivatalból kell észlelnie, és nyilatkoztatnia kell a feleket arról, hogy kívánnak-e erre jogot vagy követelést alapítani, ezért a Fővárosi Ítéltábla vizsgálta, hogy nyilvánvalóan fennáll-e a Ptk. 6:99. §-ában meghatározott semmisségi ok, és ezzel összefüggésben van-e feladata.

[49] A fenti törvényi rendelkezés alapján kizárólag fogyasztó tulajdonjogának átruházására irányuló kikötés semmissége állapítható meg, ezért külön vizsgálatra szorulna, hogy a felperes fogyasztónak minősül-e a Ptk. 8:1. § (1) bekezdésének 3. pontja alapján.

[50] Az ügylet biztosítéki célja nem tűnik ki önmagából az adásvételi szerződések tartalmából, ezért az is külön vizsgálatra szorulna, hogy a szerződéseket a felek követelés biztosítása céljából kötötték-e.

[51] Mivel a perben vizsgálni kellene, hogy fennállnak-e a Ptk. 6:99. §-án alapuló semmisség megállapításának a feltételei, a semmisségi ok nem tekinthető nyilvánvalónak, ezért a Fővárosi Ítéltáblának ezzel kapcsolatban nem volt további feladata.

[52] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában biztosított felülbírálati jogkörben eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

[53] Az elsőfokú ítélet megváltoztatása következtében a felperes az első- és a másodfokú eljárásban egyaránt teljesen pervesztes lett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni az alperesek első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltségét. Az alpereseknek megítélt együttes első- és másodfokú perköltség a 26.000.000 forint pertárgyérték alapján, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerint számított 980.000 forint + áfa összegű elsőfokú, valamint a R. 3. § (2) bekezdés a), b) pontja és (5) bekezdése szerint számított 490.000 forint + áfa összegű másodfokú ügyvédi munkadíjat tartalmaz.

[54] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján határozott a felperes teljes költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt 1.500.000 forint kereseti illeték, valamint az I. és a III. rendű alperesek illetékre kiterjedő részleges költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt 2.080.000 forint fellebbezési illeték viseléséről.

[55] A Fővárosi Ítéltábla a határozatát a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2021. november 25.

Levek Istvánné dr. s.k.
s.k.

dr. Lente Sándor s.k.

dr. Csóka István

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró